

Історія міста

ЯВОРІВ — місто Львівської обл., районний центр. Розташований на річці Шкло (притока басейну Вісли), за 50 км. на північний захід від обласного центру. Залізнична станція. Населення 14,1 тис., 99% — українці. Має автобусне сполучення зі Львовом, сусідніми районами та кількома прикордонними містами Республіки Польща. Місто виникло як хліборобське, торгове і ремісниче поселення на торговельному шляху Львів-Ярослав.

Вперше місто згадується у 1376 році в гродських і земських актах, де зафіксовано надання Владиславом Опольським братам Рейнгольду і Нитку сіл Нових Селиськ та Порудного, що на південному заході межували з Яворовом. У 1569 році Яворову було надано магдебурзьке право. На початку XVII ст. Яворів став значним ремісничим і торговим центром, де проживало понад 2 тис. населення. На початку XVII ст. в Яворів було перенесено друкарню Яна Шеліги, що видавала церковні книги. Яворівські купці вели жваву торгівлю з навколишніми містами, особливо зі Львовом.

Яворівці завжди відзначалися особливим патріотизмом. З настанням визвольної війни українського народу під проводом Б. Хмельницького, міщани взяли у ній активну участь. У вересні 1768 з метою залякування місцевого населення на площі Ринок були страчені чотири активні учасники гайдамацького повстання Коліївщини.

У 1621 засновано монастир. Тоді у місті мешкало 20 шевців, 10 ковалів, 16 різників, 9 кравців, 27 гончарів, 33 гарбарів. В Яворові були броварня, олійниця, чотири млини, воскобійня і склад солі. У 1498 молдавський господар Стефан Великий під час походу на Галичину з великою ордою турків і татар зруйнував Яворів. Ще один татарський набіг перекотився Яворовом у 1507.

Fonte: <http://yavoriv-rada.eu5.org/istoriyamista1.html>

Acesso: 10/09/2013